

Adeste fideles

Jan Traján Turnoský (+1692)

A - de - ste fi - de - les, lae - ti tri - um phan - tes. Ve - ni - te, ve - ni - te in Be - thle - hem: Na - tum vi -

11
de - te Re - gem an - ge - lo - rum. Ve - ni - te, a - do - re - mus, ve - ni -

16
te, a - do - re - mus, ve - ni - te a - do - re - mus. Do mi - num.

2. En grege relicto, Humiles ad cunas,
vocati pastores approperant:
Et nos ovanti gradu festinemus.
Venite...

3. Aeterni Parentis splendorem aeternum,
velatum sub carne videbimus:
Deum infantem, pannis involutum.
Venite...

4. Pronobis egenum et foeno cubantem,
piis foveamus amplexibus:
Sic nos anamtem quis non redamaret?
Venite...

Děťátko se narodilo

Jean Josef Božan, Slaviček Rájský (1719) s. 46

2

22

Dě - tátko se na ro di lo, se na ro di lo Jenž

The first system of the musical score consists of a vocal line in treble clef and three piano accompaniment lines in bass clef. The key signature has one flat (B-flat) and the time signature is 3/4. The vocal line begins with a half note 'Dě', followed by quarter notes 'tá', 'tko', and a half note 'se'. The piano accompaniment features a steady bass line with chords in the right hand.

30

všec ken dnes svět po těši lo A le lu je, a le, a le lu ja

The second system continues the musical score. The vocal line starts with a half note 'všec', followed by quarter notes 'ken', 'dnes', and a half note 'svět'. The piano accompaniment continues with similar harmonic support. The system concludes with a double bar line.

2. Ej, leží na seně v jeslech, na seně v jeslech
A kraluje v věčných světlech
Aleluja, ale, aleluja

3. Slovo otce nejvyššího, otce nejvyššího
Způsob lidský na se vzalo
Aleluja, aleluja, amen

4. Hned Volek i Oslík poznal, i oslík poznal
že to Dítě jest jejich Pán
Aleluja, ale, aleluja

5. V této radostné Slavnosti, radostné Slavnosti
chvalmež Boha na výsosti
Aleluja, ale, aleluja

6. Velebmež Svatou Trojici, Svatou Trojici
děkujíc ji všemy časy.
Aleluja, ale, aleluja

Vánoční roztomilost

Adam Michna, Česká mariánská muzika (1647)₃

39

To - to ma - lé dě - tá - tko to mi - lé nem - lu - vňát - ko,

tvěť jest to pa - cho - lát - ko, Ma - ri - a Pan - no Mat - ko.

2. Toto dítě radostné klade se v plenky sprostné od Matky své tak ctnostné, což jest velmi milostné!

3. Jeho tělo nebeský, jeho život anjelský, co slunečné paprsky tak se stkví plod Panenský.

4. Ó jak sličné to líčko, jakžto rájské jablíčko, jako jasné slunéčko; ó jaks šťastná, Rodičko!

5. Jak nožičky maličky, jak ručičky běličky, jak milostné očičky! Spas, Kriste, tvé ovčičky!

6. Ó jak Panenka ctnostná, ó jak kolíbka sprostná, ó jak chaloupka špatná Ježíše chová Pána.

7. Chudičké to děťátko, nažičké nebožátko, v chlévě jako hovádko leží to nemluvnátko.

8. Plenky nejsou ozdobné, dokonce nespůsobné, polštářičky kamenné, poduštičky slaměnné.

9. Ty slzičky litostné, ty očičky žalostné té Matičky milostné činí srdce bolestné.

10. Ó spanilý synáčku! Ó přemilý miláčku! Na jesličkách, dvořáčku, mezi hovádky, žáčku.

11. U jeslíček oslátko, to tupičky hovádko, to mlčlavé zvířátko pozdravuje děťátko.

12. Jozef z Boží milosti, obzvláštní svou pilností, z vnitřní srdce radosti má dítě v své starosti.

13. Aj anjelé písničky na harfy, na housličky zpívají a maličky kolibají jesličky.

14. Ó Kriste, nový hosti, tě všickni z upřímnosti ctíme v poníženosti, přived' nás k tvé radosti. Amen.

Pozdravení děťátka Ježíše

Adam Michna z Osradovic (1661)
Svatořeční muzika

4

49

Slič - né pa - cho - lát - ko, ví - tej, Sy - nu Bo - ží, mi -
Ach, kdož tě tak sní - žil, jenž vne - bi kra - lu - ješ, kdo

53

lo - stné dě - ťa - tko, ví - tej, svě - ta zbo - ží: Me - si - á ši pra -
tě tak ob - tí - žil, jenž v svě tě - pa - nu -- ješ lás - ka tě sní - ži -

57

vý, Krá - li věč - né slá - vy, ví - tej, ctné dě - ťa - tko, mi - lé nem - lu vňát ko.
la, lás - ka ob - tí - ži - la, proč nás tak mi - lu - ješ, proč se tak sní - žu - ješ?

2. Z nebe jsi poslaný, ó překrásný kvítku, z té vonné zahrady, z nebeských příbytků. Ó lilium vonné, potěšení hojné všech truchlých soužených, v bídách postavených.

3. Osypte kvítkami ten kvíteček krásný, ozdobte hvězdami to sluníčko jasný: jenž lásky své září mé srdce proráží, ó krásno rozmilá, ó růže spanilá!

4. Sem všickni ptáčkové k Pánu pospíchejte vy lesní žáčkové líbezně zpívejte; Pospěšte, zpívejte Čest a chválu vzdejte Děťátku milému Ježíši malému.

5. Vší jest hoden chvály Bůh pro nás vtělený to Děťátko malý nám dnes narozený; Ó nestíhlá Milost! mého Srdce libost překrásný Ježíši Poklade všech duší.

Vánoční noc

Adam Michna z Osradovic (1661)
Česká moriánská muzika

62

Chtic, a - by spal, tak zpí - va - la_____ sy - náč - ko - vi Mat - ka, jež po - no -

70

co - va - la, mi - láč - ko - vi: „Ny - nej, roz - koš - né dětát - ko, Sy -

78

nu Bo - ži! Ny - nej, ny - nej, nem - lu - vňát - ko,_____ světa_____ zbo - ži!“

2. „Tobě jsem lůžko ustlala, Spasiteli! Tvory k tvé chvále svolala, Stvořiteli! Nynej krásu a korunu svrchovaná, nynej, milující cenu zaslíbená!“

3. „Nynej, ta jest Matky žádost, holubičko! Nynej, všech andělů radost, má perličko! Slávu, chválu vždy nabudeš od matičky, když se vyspíš, jísti budeš med včeličky.“

4. „Osladím' nim tvou kašičku, k tvé libosti! Otevřels, vím, tvou hubičku, k té sladkosti! Nynej, ráje mého kvítku, rozmaryne, z tebeť sobě dělám kytku, jenž nezhyne.“

5. Ó fialo, ó lilium, ó růže má! Nynej, vonné konvalium, zahrádka má! Ó loutno má, labuti má, můj slavíčku! nynej, líbezná harfo má, cymbáličku.

Es ist ein Ros entsprungen Již jest spadla rosička

Anonym 14. stol. Harm. Michael Praetorius - MusaeSioniae (1609)

6

86

Es ist ein Ros ent - sprun - gen, aus ei - ner Wur zel zart,
wie uns die Al - ten sun - gen, von Jes - se war die Art

92

Und hat ein Blüm-lein bracht mit - ten im kal - ten Win - ter, wohl zu der hal - ben Nacht.

2. Das Röslein, das ich meine, davon Jesaia sagt, ist Maria die reine die uns das Blümlein bracht.

Aus Gottes ew'gem Rat hat sie ein Kind geboren und blieb ein reine Magd. *or:* Welches uns selig macht.

3. Das Blümelein, so kleine, das duftet uns so süß, mit seinem hellen Scheine vertreibt's die Finsternis.

Wahr Mensch und wahrer Gott, hilft uns aus allem Leide, rettet von Sünd und Tod.

4. O Jesu, bis zum Scheiden Aus diesem Jammertal
Laß Dein hilf uns geleiten Hin in den Freundensaal,

In Deines Vaters Reich, Da wir Dich ewig loben.
O Gott, uns das verleih.

Vánoční vinšovaná pošta

Adam Michna z Otradovic,
Česká mariánská muzika (1647)

100

Bůh se nám dnes na - ro - dil na - ro - ze - ním lid - ským, člo - vě - čen stvím

109

se o - dil v ži - votě Pa - nens - - kým. U - činěn jest dětát kem

116

ne - stih - lý v moc no - sti, na ro zen nem lu vňát kem, jenž jest od věčno - sti.

2. Ježíš jméno mu dali, jak Otec přikázal,
matku mu pannu vzdali, tak Otec rozkázal.
Ježíš, toť jest Spasitel, sladké jméno Ježíš,
a jistě Vykupitel, jistě pravý Mojžíš.

3. Ach, což jest ušlechtilé, to Boží děťátko!
Přešťastná jsi té chvíle, toho Syna matko.
Ó milostný Ježíši, děťátko anjelské,
komus nechal v tvé říši, poklady nebeské?

4. Proč jsi v koutech podtaji, tu mezi hovádky,
maje vesele v ráji, paláce i zámky?
Ó jaks potřebnou sobě, zde vyvolil matku,
mohls vzít vzáctnou sobě, mnohých pani statků.

5. Měly bejt poduštičky, měkoučké, děťátko:
seno, slámu, jesličky, máš jako hovádko.
Takliž jsi se snížilo, ó dítě anjelské,
že jsi v jeslech složilo, tvé tělo panenské.

6. Ó předivné vtělení, Věčně zplozeného;
záračné narození z Panny rozeného.
Budiž nám k vykoupení, toť všickni hledáme,
ach budiž nám k spasení, toť stále žádáme.

Vánoční magnét a střelec

8

Adam Michna z Otradovic,
Česká mariánská muzika (1647)

123

Vi - tej, Pa - ne Je - zu Kri - ste, na - ro - ze - -

128

ný zPan - ny či - sté, vi - tej, las - ka - vé dě -

133

tá - tko roz to - mi - lé ne - vi - nňát - - ko.

2. Jsi maličký a skrovničký, však velikým Bohem vždycky,
jsi subtylný, jsi outličký, ač jsou magnét tvé očičky.

3. S touto moci táhneš k sobě srdce lidské, spojiv sobě,
tak ty ve mně a já v tobě přebýváme v každé době.

4. V tom společném přebývání, ach, jak svaté milování!
Ach, jak zázračné konání, jak milé božské kochání!

5. Ležíš v jeslech obvinutý však i někdy rozvinutý,
abys střílel k srdci mému jako k terči laskavému.

6. Střílej, šťastný myslivečku, raniž mne, mocný střelečku,
líce tvé jako růžičky, jasné přebystré očičky.

7. S těmi poručíš mne všeho, a tak opanuješ všeho.
To sobě z srdce vinšuji, na stotisíckrát vinšuji.